

Leelo Tungal
Regina Lukk-Toompere

JÄNES JULIUSE ARVUTI

TAMMERRAAMAT

R.L.T.
2013

R.L.T.
2019

Jänese poeg Julius sai jõuluvanalt uhke kingituse – arvuti. See oli väike helesinise kerega sülearvuti, mida võis nagu raamatut lahti teha ja kinni panna ning kaenla all endaga igale poole kaasa võtta.

Julius oli väga rõõmus. Talle oli alati paistnud, et teised said jõuludeks paremaid kingitusi kui tema, kuid seekord olid lood vastupidi: vend Juhanile tõi jõulumees suusad ja õde Juliale kelgu. Need olid Juliuse meelest nii harilikud asjad, et nende üle ei tasunud rõõmustadagi.

1234567890+q

!"#%&/()=?QWERTYUIOPÜ

R.L.T.
2015

Arvuti oli aga ebatavaliselt mõnus riistapuu. Selle ekraanil ilutses lumine mets, aga vasakul pool asusid igasugused tähtsad värgid: programmid ja internetiühenduse märk ja prügikast ja üks väike nelinurk, mille alla oli kirjutatud „mängud”.

Jänesepoeg ei osanud küll veel lugeda, kuid talle jäi paugupealt meelde kõik, mida isa arvuti kohta pajatas. Jänkuema avaldas lootust, et tänu arvutile õpib Julius kiiresti selgeks nii tähed kui ka numbrid – kõigil neil oli klaviatuuril oma klahv olemas. Julius tundis end maailma kõige õnnelikuma jänesena. Ta otsustas ema-isa rõõmustada ning kirjutas neile oma arvutiga kirja.

See nägi välja nõnda:

wertyuiopüasdfghjklöä'<zxcvbnm7:!

Julius ise ei saanud küll hästi aru, mida ta oli kirjutanud, aga ega ta siis endale kirjutanud – küllap isa ja ema välja nuputavad, mida pojuke neile teatas!

Isa naeratas Juliuse kirja lugedes ning näitas pojale üht suurt klahvi, millele vajutades sai tähti suuremaks teha ja üht-teist muudki kirja panna. Juliuse käes oli see käkitegu!

Pikemalt mõtlemata kirjutas ta järgmise sõnumi:

ASDFGHIJKLÖÄ* > ZCVBNM;:!

R.L.T.
2019

„Sul, Julius, on arvuti juures veel palju uurimist ja õppimist,” arvas ema.
„Kuid kõigepealt kinnitame väheke keha!”

Julius mugis mõnuga porgandimarmelaadi, kapsamoosi ja ristikkeina-
kooke ning rüüpas peale jõhvikamorssi. Kuusk säras küünlavalgusest ja
lõhnas porganditest, millega jänesed olid jõulupuud ohtrasti ehtinud.

Kui jänkupoegade kõhud said täis, pugesis Juhan ja Julia põhku, kuid Julius ei raatsinud oma arvutist lahkuda. Ta nuusutas seda põhjalikult igast kandist – jänku meelest lõhnas arvuti isegi porganditest paremini.